

РЕШЕНИЕ

№ 5465

гр. София, 27.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5017** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 ЗАНН във вр. с чл. 208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] ап.78, представлявано от М. Г. К., против Решение № 20085235/02.04.2021г. по н.а.х.д. № 7048/2020 г. по описа на Районен съд [населено място]. С решението е потвърден електорен фиш Серия Г № 0011720 на СДВР, с който на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2000,00 лв. Касаторът счита, че обжалваното решение е неправилно, постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон. Твърди се че неправилно е ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството с електронен фиш, като се твърди, че това е следвало да стане единствено и само с наказателно постановление. Иска отмяна на решението и отмяна на издадения електорен фиш. Не претендира присъждане на съдебно - деловодни разноски.

В съдебно заседание, касаторът се явява лично, поддържа жалбата си по изложените в нея, съображения.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител, депозирал становище по жалбата и писмени бележки преди с.з. в които оспорва жалбата и по същество иска обжалваното съдебно решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП намира, че касационната жалба е оснавателна и следва да

бъде уважена.

Касационната жалба е допустима. Подадена е в срока по чл.211 от АПК, от страна, с право и интерес от обжалването.

По същество. За да потвърди обжалвания електронен фиш, първоинстанционният съд е намерил, че в административнонаказателното производство и при издаването му не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, както и че материалният закон е приложен правилно.

Според настоящият съдебен състав възраженията, наведени с касационната жалба са неоснователни.

Дружеството - касатор е наказано за нарушение на чл.483 ал.1 т.1 КЗ, съгласно който - договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. За неизпълнение на това задължение е предвидена и съответна санкция в разпоредбата на чл.638 ал.1 КЗ : глоба от 250,00 лв. – за физическо лице и имуществена санкция от 2000,00 лв. – за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал. 4 на същия член когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. В случая квалификацията на нарушението, посочена в оспорения електронен фиш, правилно е подведено под нормата на чл. 638 ал.4 КЗ с препращане за размера на санкцията към чл. 638 ал.1 т.2 КЗ .

Според разпоредбата на чл.647 ал.3 КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. Легалната дефиниция на понятието "електронен фиш" се съдържа в параграф 1 от ДР на ЗАНН, възпроизведена и в параграф 6 от ДР на ЗДвП. В трайната е непротиворичива съдебна практика се приема, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции. Именно поради това изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189 ал.4 изр.2 ЗДвП реквизити, към които препраща и разпоредбата на чл. 647 ал.3 КЗ. В него следва да бъде отразена структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което е сторено в случая. Освен това в обжалвания електронен фиш са посочени мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на имуществената санкция, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Изложени са и всички обстоятелства очертаващи елементите на допуснатото нарушение и даващи неговото точно описание поради което и съдът. По тези факти не се спори в касационната жалба, поради което съдът намира, че не следва да се спира по-подробно на тях. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на

вътрешните работи и в случая по отношение на неговата форма не са допуснати каквито и да било нарушения.

За да се установи съставомерното извършване на едно нарушение по см. на [чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ](#), следва да е налично и установено управление – движение, на такова моторно превозно средство и именно в случая чрез заснемането с автоматизирано техническо средство – пътна радарна система на такова управление SD2D0023 на 19.09.2019г. в 10,40ч. в [населено място] на [улица]-91 - се установява и правната съставомерност на административното нарушение по [чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ](#). Не всяка липса на сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за което и да е моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение, съставлява състав на административно нарушение по [чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ](#) – като напр. моторното превозно средство да е без такъв сключен от собственика му договор за застраховка, тъй като не се ползва/ да престоява напр. в гараж, да е паркирано, да не е в движение, поради оставяне за ремонт/.

Установяването на управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, е предвидено да бъде извършено съгл. [чл. 647, ал. 3 от КЗ](#) и с автоматизирано техническо средство или система, а настоящият случай е именно такъв – с автоматизирано техническо средство. Именно при такова установяване и заснемане законодателят в цитираната разпоредба е предвидил, че се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и реда, предвидени в Закона за движение по пътищата /ЗДВП/. Предвид изложеното настоящият състав, счита че процесният електронен фиш съдържа всички реквизити съгласно ЗДВП, включително и точно описание на нарушението.

Фактичката обстановка е правилно установена и подробно описана от СРС, като са изложени и логични и обосновани правни изводи. В допълнение съдът намира, че следва да отбележи, че Кодексът на застрахованено се явява специален законов акт спрямо ЗДВП и в него изрично е предвидена "имуществена санкция" за собственика юридическото лице при неключен застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Нещо повече, фактът, че се налага "имуществена санкция", като е посочено ЮЛ- собственик, ясно сочи, че за процесното извършено нарушение при управление на МПС, собственост на ЮЛ е ангажирана отговорността именно на ЮЛ.

Горното е безспорно видно от текста на разпоредбата на чл. 647 ал. 3 КЗ, където е посочено, че чл. 189, ал. 5 от Закона за движение по пътищата не се прилага, тъй като в тези случаи не е предвидена възможност за собственика да посочи данни на друго лице, което да е извършило нарушението, респ. копие на свидетелството му за управление, в резултат на което издадения ЕФ да бъде анулиран, поради което наказателно отговорно лице при нарушение на [чл.638, ал.4 от КЗ](#) винаги е само и единствено собственикът на МПС. В случая тази разпоредба е точно спазена.

Според настоящия състав на съда правилното тълкуване на нормата на [чл. 647, ал. 3 КЗ](#) и на волята на законодателя е да се ангажира административнонаказателната отговорност с ЕФ при липса на сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за дадено МПС, в случаите, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на МПС. Достатъчно е с АТСС да е установено и

заснето управлението на процесното МПС, като не е необходимо АТСС да установява и заснема пряко и непосредствено и липсата на валидна застраховка "Гражданска отговорност". В случая не се оспорва годността на техническото средство извършило заснемането на нарушението.

Липсата на валидна застраховка "Гражданска отговорност" за дадено МПС към определена дата се установява чрез справка по електронен път в "Гаранционния фонд", т. е. установяването на този факт не е поставен на преценката на контролните органи, а се извлича от данни от официална информационна система, като същата е общодостъпна за всички граждани и държавни органи. От страна на касатора не са представени доказателства, опровергаващи този извод, поради което правилно е прието, че е извършено нарушение на чл.483 ал.1 т.1, във връзка с чл.638 ал.4, във връзка с чл.461 т.1 КЗ.

Поради тези съображения настоящият съдебен състав намира, че обжалваният електронен фиш е издаден съобразно изискванията на закона и не са налице основания за неговата отмяна поради допуснати в хода на административнонаказателното производство нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Като е достигнал до същия извод районният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила .

При този изход на спора и на основание чл.63 ал.5 ЗАНН в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение на Гл.юрисконсулт Б.П. в качеството и на процесуалне представител на СДВР, които се определят в размер на сумата от 80.00 лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Предвид изложеното и на основание чл.221 и чл. 222 от АПК във вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София град XIII, касационен състав :

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20085235/02.04.2021г. , постановено по н.а.х.д. № 7048/2020 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Г. К., със седалище и адрес на управление: [населено място], р-н Т., [улица], ап.3 да заплати на СДВР, сумата от 80.00 /осемдесет/ лева на основание чл.63 ал.3 във вр. ал.5 от ЗАНН.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2.